

เยอบีร่า

จากโรค

2. การเตรียมการปลูก

2.1 แปลงปลูก ควรยกแปลงสูงจากพื้นดินประมาณ 30 ซม. แปลงกว้าง 65-70 ซม. ทางเดิน 50 ซม.

2.2 ระยะปลูก ปลูก 2 แถวต่อแปลง ระยะระหว่างแถว 30-40 ซม. ระยะระหว่างต้น 30-35 ซม.

ควรปลูกให้ต้นอยู่ระดับผิวดินหรือเหนือกว่าเล็กน้อย ไม่ควรปลูกลึก ไม่ควรปลูกเยอบีร่าต้นเดิมเกิน 2 ปี

1. สภาพที่เหมาะสมในการผลิตเยอบีร่าตัดดอก

1.1 พื้นที่ปลูก เยอบีร่าสามารถปลูกได้ในดินที่ร่วนซุย อากาศถ่ายเท และมีความชื้นในดินสม่ำเสมอ การระบายน้ำดี มีอินทรีย์วัตถุสูง ควรหลีกเลี่ยงการปลูกในดินเหนียวที่ระบายน้ำไม่ดี ดินควรมี pH 5.5-6.5 ถ้า pH ต่ำกว่า 5.5 ควรใส่ปูนขาว แต่ถ้าสูงกว่า 7 จะแสดงอาการขาดธาตุอาหารและสามารถแก้ไขได้อย่างช้าๆ โดยการใส่ปุ๋ยอินทรีย์

1.2 อุณหภูมิ อุณหภูมิที่เหมาะสมในการเจริญของเยอบีร่าคือช่วงกลางคืน 15-17 °C และกลางวัน 21-25 °C

1.3 แสง ควรปลูกได้ซาแรน 50%

1.4 ความชื้น ความชื้นสัมพัทธ์ที่เหมาะสมคือ 80% ในฤดูฝนควรคลุมแปลงด้วยพลาสติกใสเพื่อให้คุณภาพของดอกที่ดี และปราศ

3. การให้น้ำ

เยอบีร่าต้องการน้ำมากแต่ไม่ชอบน้ำขัง ระยะ 2-3 สัปดาห์แรกควรให้น้ำแบบสปริงเกอร์ ต่อมาควรให้น้ำแบบหยด เพราะทำให้ได้น้ำสม่ำเสมอ และน้ำไม่เปียกใบและดอก การให้น้ำไม่สม่ำเสมอ จะทำให้ก้านดอกเปราะแตก และหักได้ง่าย

4. การให้ปุ๋ย

การให้ปุ๋ยควรให้เป็น 2 ช่วง
- ช่วงก่อนการออกดอก เมื่อต้นกล้าเริ่มแตกใบใหม่ให้ปุ๋ยเกรดสูตร 21-21-21 อัตรา 3 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำ 20 ลิตร (ควรให้ธาตุอาหารรองด้วย) รดทุกๆ 7 วัน จนมีดอกแรก

- ช่วงออกดอก ให้ปุ๋ยสูตร 10-52-17 อัตรา 3 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำ 20 ลิตร รดสลับกับการให้ปุ๋ยยูเรีย โดยให้ทุกๆ 15 วัน

5. โรคและแมลงที่สำคัญ

โรคและแมลง	ลักษณะการทำลาย	การป้องกันกำจัด
1. โรคใบจุด หรือตากบ สาเหตุ เชื้อรา <i>Cercospora sp.</i>	จุดสีน้ำตาลกลมบนใบ	● เลือกพันธุ์ที่ปราศจากโรค ● ใช้สาร แมนโคเซ็ป (เช่น ไดเทนเอ็ม 45) หรือ คาโคนิล
2. โรคเหี่ยว หรือโรคราเม็ดผักกาด สาเหตุ เชื้อรา <i>Sclerotium sp.</i>	ที่โคนต้นและรากจะเน่า ปรากฏเส้นใย และมีเม็ดกลมๆ สีน้ำตาล	● การป้องกันถ้าดิน pH ต่ำ ให้ปรับสภาพดินด้วยปูนขาวก่อน ● ขุดต้นที่เป็น เฝ้าและราดบริเวณด้วยเทอราโคล
3. โรครากปม สาเหตุ ไร้เดือนฝอย <i>Meloidogyne incognita</i>	ต้นแคระแกรน รากเป็นปมโป่งนูน	● ป้องกันโดยการอบฆ่าเชื้อในดินก่อนปลูก
4. เพลี้ยไฟ	มักทำลายดอก ดอกจะค้างขาว มักระบาดในช่วงแล้ง	● ป้องกัน กำจัดโดยใช้สารเคมี โมโนโครโตฟอส (อโซดริน, โมโนฟอส)
5. ไร	ดอกอ่อนหงิกงอ ใบหงิกงอ ตามขอบหรือปลายใบมักเป็นใบใบอ่อน	● เก็บใบและดอกที่แสดงอาการเผาทิ้ง และฉีดพ่น ด้วย เอนดริน
6. หนอนซอนใบ	ส่วนของใบที่ถูกหนอนซอนจะเห็นเป็นทางสีอ่อนกว่าเนื้อใบ	● ฉีดพ่นด้วย เวอร์ทิเม็ค หรือ ไดเมทโทเอท

6. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว และโยกลงข้างๆ เล็กน้อยไม่ใช้กรรไกรตัด
- ตัดโคนก้านด้วยมีด (2-5 ซม.)
- แช่ในถังน้ำที่ใส่สารฟอกผ้าขาว (คลอโรกหรือไฮเตอร์) ในสัดส่วน 7 มล. ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- คัดเกรด
- ระยะที่เหมาะสมในการเก็บดอกคือ เมื่อกลีบดอกชั้นในบานได้ 2 วง (จะเห็นเกสรสีเหลืองเมื่อบาน) การเก็บดอกทำโดยถอนก้านดอกขึ้นมา

- ควรหุ้มดอกด้วยถุงพลาสติกใส ขนาด 3 x 5 นิ้ว หากดอกใหญ่มากใช้ขนาด 4 x 6 นิ้ว โดยตัดมุมล่างของถุง เสียบก้านลงไป เพื่อให้ถุงสวมดอกไว้เป็นการป้องกันไม่ให้กลีบดอกกรอบนอกแอ่นเสียทรง จากนั้นจึงเข้าก่ำ ๆ ละ 5-10 ดอก

- แขน้ำผสมสารฟอกผ้าขาวอย่างน้อย 4 ชั่วโมง ก่อนการบรรจุเพื่อการขนส่ง เพื่อให้ดอกดูน้ำเต็มทีก่อน ไม่เช่นนั้นดอกจะมีอายุการใช้งานสั้น

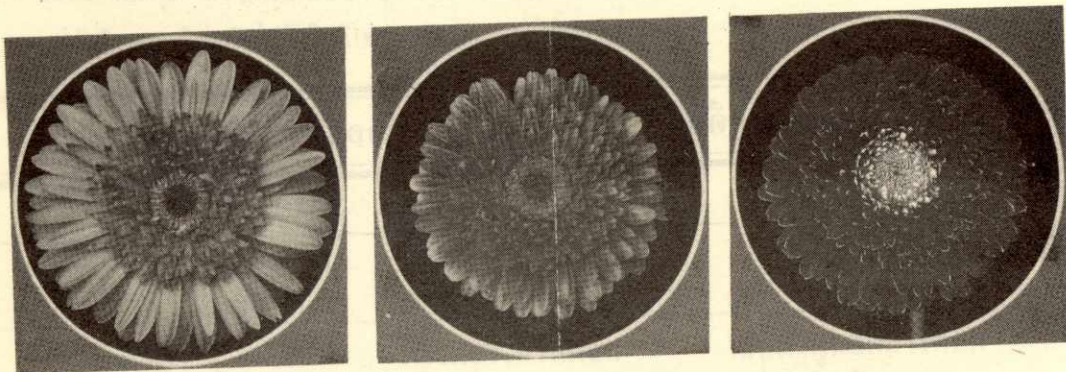
เกรด	ความยาวก้านดอก (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลางดอก (นิ้ว)
เอ (A)	40	4.0
บี (B)	35-40	3.5-4.0
ซี (C)	30-35	3.0-3.5

7. การขยายพันธุ์

ปัจจุบันนิยมการแยกกอ และการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อจะทำให้ได้ต้นพันธุ์ที่แข็งแรงและปราศจากโรคและสามารถให้ดอกได้ภายใน 3-4 เดือน

ดอกชั้นเดียว		ดอกกึ่งซ้อน (semi-double)	
แปซิฟิก (Pacific)	ريجليو (Regilio)	เอสเทล (Estelle)	ไฟลท์ (Flight)
เออบานัส (Urbanus)	ทุสซี่ (Toetsie)	ไอวอรี (Ivory)	พลาซ่า (Playa)
ซูซี่ (Suzie)	มาชา (Maya)		
เทอราเฟม (Terra-Fame)		เทอรา เรจินา (Terra Regina)	

ดอกซ้อน (double)

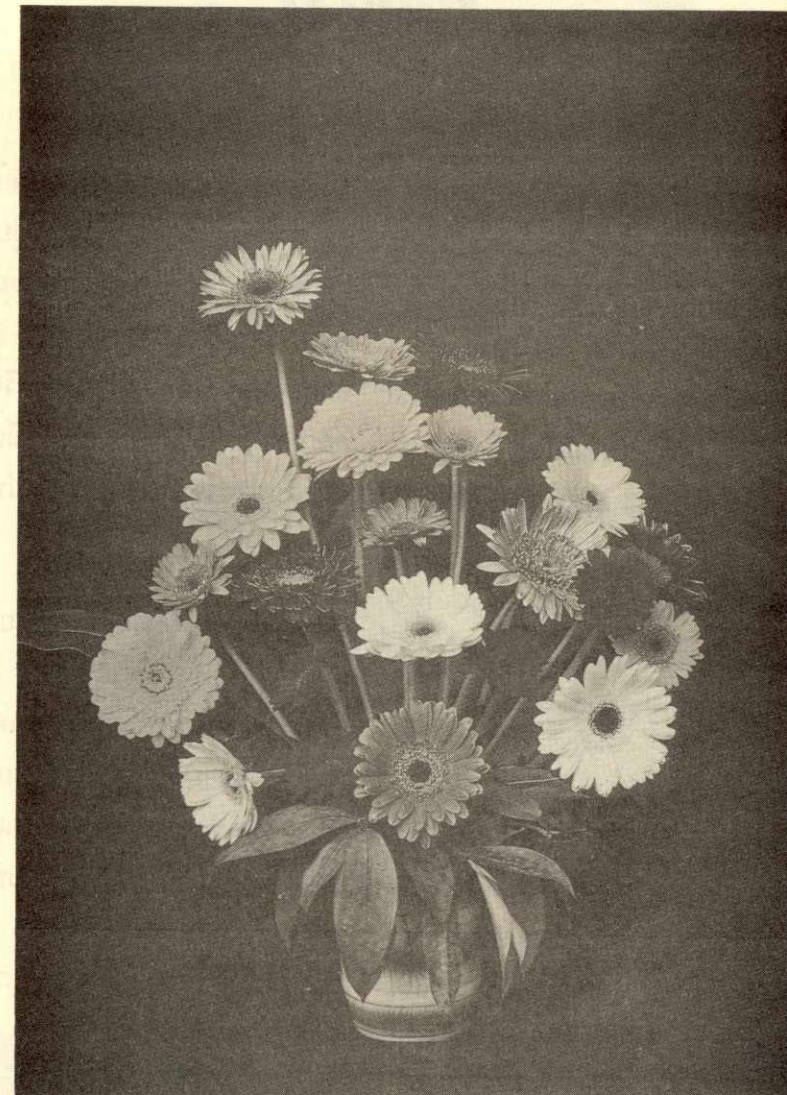

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเร่งรัดการใช้ไม้ดอกพันธุ์ดี ของกรมส่งเสริมการเกษตร พันธุ์ต่างๆ ที่แนะนำเป็นพันธุ์ของบริษัท Terra Nigra ประเทศเนเธอร์แลนด์ และได้ผ่านการปลูกทดสอบเบื้องต้น ณ ศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์พืชสวน เลข

กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ กองส่งเสริมพืชสวน

กรมส่งเสริมการเกษตร 2537

เยอบีร่า

ชื่อสามัญ (Common name)	: Gerbera, Barberton Daisy
ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	: <u>Gerbera Jamesonii</u>
ชื่อวงศ์ (Family)	: Compositae
ถิ่นกำเนิด (Native)	: แอฟริกาใต้

เยอบีร่า

ความสำคัญทางเศรษฐกิจ

เยอบีร่าเป็นไม้ตัดดอกที่ได้รับความนิยมสูงมากในตลาดโลกในปัจจุบันเพราะมีสีดอกสดใส มีหลายสี อายุการใช้งานทน และมีรูปทรงดอกสวยงาม ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกเยอบีร่าประมาณ 3,000 ไร่ ซึ่งระยะหลังมีการนำเข้าเยอบีร่าสายพันธุ์ยุโรปเข้ามาปลูกทดแทนเยอบีร่าสายพันธุ์ไทย แต่ก็ยังผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด จึงต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศประมาณปีละ 25 ล้านบาท ซึ่งปริมาณและมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นทุกปี

แหล่งผลิตที่สำคัญ

ภาคเหนือ : พิจิตร พิษณุโลก เชียงใหม่ เชียงราย

ภาคกลาง : นนทบุรี สมุทรสาคร

ภาคใต้ : นครศรีธรรมราช ภูเก็ต

ภาคตะวันออก/เฉียงเหนือ : ขอนแก่น

อุบลราชธานี

ลักษณะทั่วไป

เยอบีร่า เป็นไม้ดอกที่มีลักษณะต้นเป็นกอเตี้ย มีลำต้นใต้ดิน ใบมีสีเขียวเข้มปรกเป็นพุ่ม ขอบใบหยักเป็นแฉกไม่เท่ากันและหุบเข้าหาเส้นกลางใบเล็กน้อยและมีขนบางๆ อยู่ตามใต้ใบและ

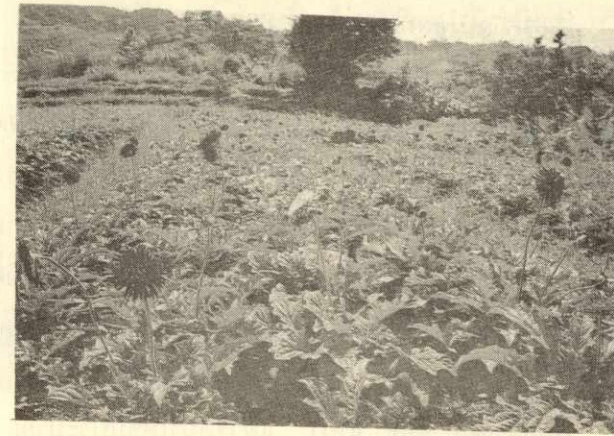
ท้องใบ ส่วนดอกเยอบีร่าประกอบด้วยดอกย่อยเล็กๆ เป็นจำนวนมากอัดแน่นอยู่บนฐานรองดอก ดอกย่อยมี 2 ประเภท คือ ดอกย่อยชั้นนอก (Ray floret) และดอกย่อยชั้นใน (Disk floret) โดยดอกย่อยชั้นนอกเป็นดอกตัวเมีย เรียงอยู่รอบนอก ดอกย่อยชั้นในเป็นดอกสมบูรณ์เพศมีขนาดเล็ก และสั้นจำนวนมากเรียงกันแน่นอยู่บริเวณใจกลางของช่อดอก

ประเภทของเยอบีร่า แยกตามสายพันธุ์แบ่งออกได้ 3 สายพันธุ์ ดังนี้

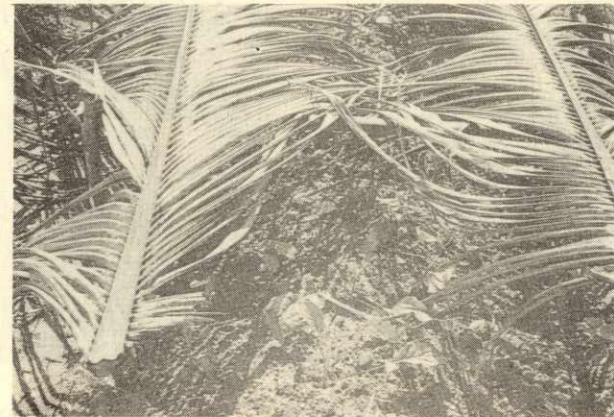
1. สายพันธุ์ไทย : ลักษณะดอกมีกลีบดอกซ้อนหนามากอย่างเป็นระเบียบ ดอกย่อยชั้นในจะอยู่แน่นตรงใจกลางดอก และความยาวลดหลั่นออกมาสัมพันธ์กับดอกย่อยชั้นนอก

2. สายพันธุ์อเมริกา : เป็นเยอบีร่าประเภทที่มีกลีบดอกชั้นเดียว กลีบดอกย่อยชั้นนอกเรียวยาวและค่อนข้างบาง

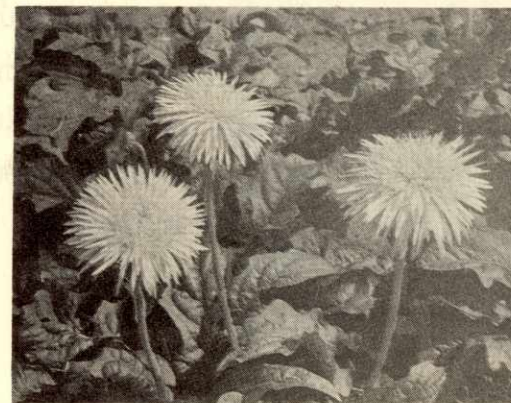
3. สายพันธุ์ยุโรป : มีลักษณะกลีบดอกหนา กลีบกว้าง ปลายกลีบมน มีกลีบซ้อน 2-3 ชั้น ก้านดอกตรงเป็นต้นนิยมของตลาดปัจจุบัน

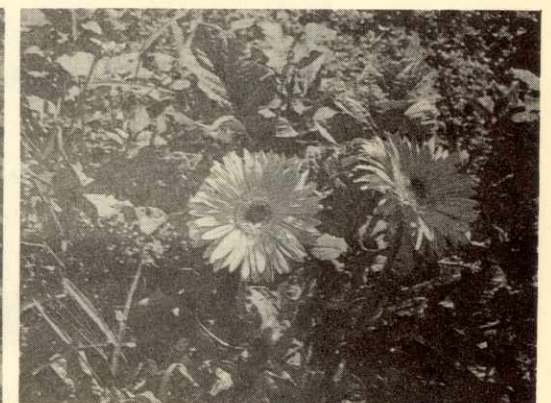
สภาพแปลงปลูกเยอบีร่า

การพรางแสงให้กับต้นกล้าเพื่อให้เจริญเติบโตดี

เยอบีร่าสายพันธุ์ไทย

เยอบีร่าสายพันธุ์ยุโรป

พันธุ์เยอบีร่า เยอบีร่าที่ปลูกกันอยู่ทั่วไปส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์ไทย ได้แก่

กลุ่มดอกสีขาว : พันธุ์ขาวครีมขาวจักรยาวขาวจักรสั้น

กลุ่มดอกสีแดง : พันธุ์แดงลักแดงแดงตาเป็น แดงใหญ่ และหมื่นหาญ

กลุ่มดอกสีเหลือง : พันธุ์เหลืองถ่อ เหลืองพังสี สีดำ และนวลละออ

กลุ่มดอกสีส้ม : พันธุ์สุรเสน สีอิฐ จำปา กุมารทอง และสร้อยฟ้า

กลุ่มดอกสีชมพู : พันธุ์ลูกรัก บัวหลวง และมณฑา

นอกจากนี้ได้มีการนำสายพันธุ์ยุโรปเข้ามาปลูกกันมากขึ้น เนื่องจากได้ราคาดี ซึ่งได้แก่

กลุ่มดอกสีแดงและแดงอมส้ม : Lea, Veronia, Tennessee, Ximena และ Cleopatra

กลุ่มดอกสีชมพู : Beatrix, Estelle และ Claudia

กลุ่มดอกสีชมพูม่วง : Terra Parade, Royal, Nova และ Pamela

กลุ่มสีเหลือง : Teroformosa, Horizon, Easter star และ Terra sun

กลุ่มสีขาวครีม : Celphi, Terra Mint, Bahama และ Terra Nevalis

กลุ่มสีส้ม-เหลือง : Terra Mexico และ Clementine

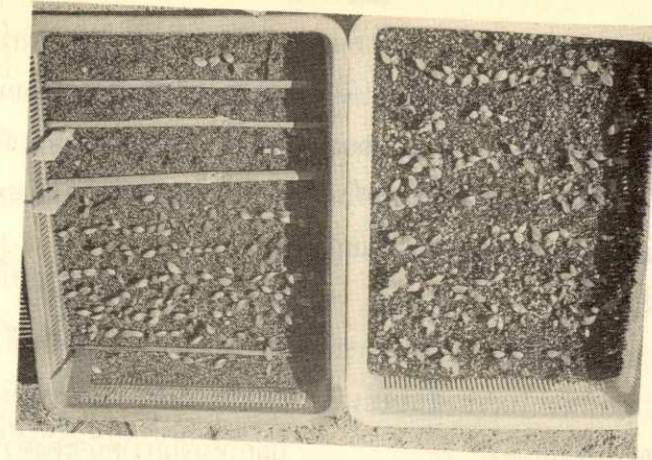
กลุ่มสองสี (Bicolor) : Starlight และ Terra Mix

การขยายพันธุ์

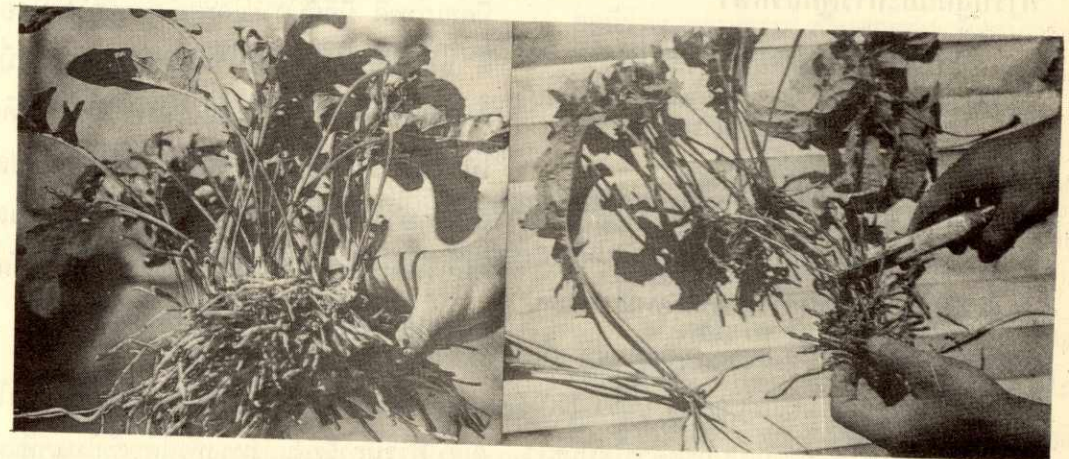
1. การเพาะเมล็ด ส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้เพื่อหาพันธุ์ใหม่ๆ โดยใช้วัสดุเพาะเมล็ด เช่น ขุยมะพร้าวกับทราย หรือทรายกับขี้เถ้าแกลบ อัตราส่วน 1:1 ใส่ในตะกร้าพลาสติก ซึ่งรองด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์เกลี่ยหน้าให้เรียบเสมอกัน ใช้ไม้ทำร่องตามขวางของตะกร้าห่างกันประมาณ 1 นิ้ว นำเมล็ดวางเรียงในร่องกลบด้วยวัสดุเพาะ แล้วรดน้ำให้ชุ่มประมาณ 3-5 วัน เมล็ดก็งอกเมื่อต้นกล้างอกแล้วมีใบจริง 2-3 ใบ ทำการย้ายลงถุงชำโดยใช้ดินผสมที่มีทรายผสมกับขุยมะพร้าวและปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา 1:1:1 เป็นวัสดุปลูก นำไปตั้งที่ร่มรำไร เมื่อต้นกล้าตั้งตัวแล้วจึงย้ายลงแปลงปลูก ซึ่งใช้เวลาในการให้ดอกประมาณ 4-4.5 เดือน

2. การแยกหน่อ เป็นวิธีที่ใช้กันมากเพราะทำได้ง่ายและสะดวก การแยกหน่อเยอบีร่าควรทำเมื่อเยอบีร่ามีอายุประมาณ 7 เดือน ซึ่งทำได้ 2 วิธี

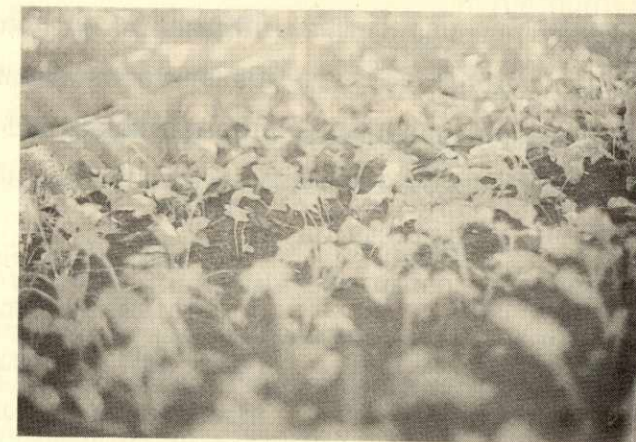
ก. การแยกหน่อโดยการขุดต้นเยอบีร่าขึ้นมาทั้งกอล้างดินออกให้หมดจึงแยกหน่อแต่ละหน่อควรมีรากติดอย่างน้อย 3 ราก ตัดรากและใบออกประมาณครึ่งหนึ่งเพื่อลดการคายน้ำและนำหน่อที่แยกไปชำในถุงที่มีวัสดุเพาะชำ เช่น ทรายหรือขุยมะพร้าวหรืออาจลงแปลงเลย นำไปเก็บไว้ในที่ร่มรดน้ำประมาณ 1 เดือน รากจะแตกใหม่ ประมาณ 2 เดือน ก็สามารถให้ดอกได้

การเพาะเมล็ด

การแยกหน่อ

การชำหน่ออ่อน

ข. การแยกหน่ออ่อนจากส่วนของลำต้น (เหง้า) ใช้กับต้นที่มีอายุตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยตัดใบให้หมดทั้งต้นและตัดให้เหลือแต่เหง้า ส่วนของเหง้าก็จะแตกต้นอ่อนขึ้นมา วิธีนี้ไม่ต้องขุดต้นออกจากแปลง เมื่อต้นอ่อนมีใบ 3-4 คู่ จึงแยกหน่ออ่อนมาชำต่อไป

3. การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ วิธีนี้สามารถผลิตต้นพันธุ์ได้จำนวนมากในเวลาสั้นได้ต้นที่ปลอดโรคและตรงตามพันธุ์

การปลูกและการดูแลรักษา

ช่วงที่เหมาะสมต่อการปลูกเยอบีร่าคือ ตั้งแต่เดือนตุลาคม-มกราคม ไม่นิยมปลูกในฤดูฝน เพราะมีปัญหาเรื่องโรคโคนเน่า

การเตรียมดิน ดินสำหรับปลูกเยอบีร่าควรเป็นดินร่วนมีอินทรีย์วัตถุสูง มีความเป็นกรด-ด่างประมาณ 6-6.5 ทำการไถหรือขุดพลิกหน้าดินตากดินประมาณ 1 สัปดาห์จึงย่อยดินและเก็บเศษวัชพืชออก พร้อมทั้งใส่ปุ๋ยคอก อัตรา 1,500-2,000 กิโลกรัม/ไร่ ถ้าดินเป็นกรดควรใส่ปูนขาว และกรณีที่ปลูกซ้ำที่เดิมหรือเคยปลูกไม้ดอกอื่นมาก่อนควรอบดินก่อนปลูกเพื่อลดปัญหาโรคและแมลงด้วยเมธิลโบรไมด์ หรือบาซามิค จี

การเตรียมแปลงปลูก ควรยกแปลงสูงประมาณ 30-40 ซม. ระยะปลูกเยอบีร่าควรคำนึงถึงลักษณะพันธุ์ เช่น การเจริญเติบโตของใบทรงพุ่ม โดยทั่วไปสายพันธุ์ไทย กอมีขนาดเล็ก ใช้ระยะปลูก 30 x 30 หรือ 40 x 40 ซม. ส่วนสายพันธุ์ต่างประเทศซึ่งมีลักษณะทรงพุ่มใหญ่กว่าสายพันธุ์ไทย ระยะปลูกโดยทั่วไปคือ 50 x 50 หรือ 60 x 60 ซม. การปลูก ขุดหลุมลึกประมาณ 5 นิ้ว รองก้นหลุมด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15 ในอัตรา 15

กรัมต่อหลุม และปุ๋ยซุเปอร์ฟอสเฟต ครึ่งช้อนชา และควรหยอดปุ๋รดานลงก้นหลุมประมาณครึ่งช้อนชา เพื่อป้องกันแมลงและไส้เดือนฝอย และเพื่อไม่ให้รากสัมผัสกับปุ๋ยคอกโดยตรงจะทำให้รากเน่าตายได้ต้องกลบดิน 2-3 นิ้ว จึงนำเยอบีร่าปลูกในหลุม 1 ต้น/หลุม รดน้ำให้ชุ่ม เมื่อต้นกล้าตั้งตัวแล้วควรรดน้ำเช้า-เย็น ในสภาพที่มีแดดจัดมากควรมีการพรางแสงให้กับต้นกล้าที่ปลูกใหม่จนกว่าต้นจะตั้งตัวได้ ควรปลูกเยอบีร่าในโรงเรือนพลาสติกกันฝนเพราะช่วยให้ได้ดอกที่มีคุณภาพดี มีสีสวยและคุณภาพของก้านดอกดี และยังช่วยลดปัญหาโรคและแมลงด้วย เมื่อต้นเยอบีร่าตั้งตัวดีแล้วจึงเริ่มพรวนดินให้ดินโปร่งและเป็นการกำจัดวัชพืช และควรคลุมแปลงเพื่อรักษาความชื้นและยังป้องกันหน้าดินแน่นและดินกระเด็นไปถูกดอกหรือใบเวลารดน้ำ ซึ่งวัสดุคลุมแปลงได้แก่ ฟางข้าว เปลือกถั่ว เป็นต้น

เมื่อต้นเยอบีร่ามีการแตกกอพร้อมทั้งให้ดอก ควรมีการตัดแต่งทรงพุ่มโดยตัดใบแก่ที่แห้งหรือใบที่เป็นโรครวมทั้งดอกที่เหี่ยวแห้งคาต้นทิ้ง ถ้าพุ่มแน่นหรือแตกกอใหญ่เกินไปจะทำให้การให้ดอกลดลงได้ ก็ควรแยกหน่อ หรือตัดแต่งให้ต้นมีใบน้อยลงให้เหลือ 20-25 ใบต่อต้น

การให้ปุ๋ย

หลังจากปลูกเยอบีร่า 30-40 วัน ต้นเยอบีร่าเริ่มแทงยอดใหม่ออกมาขณะนี้ควรให้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 1 ช้อนชาต่อต้น เดือนละครึ่งจนกระทั่งเริ่มแทงช่อดอก จึงเปลี่ยนมาให้ปุ๋ยสูตร 12-24-12 อัตราเดียวกันและควรให้ปุ๋ยที่มีธาตุไนโตรเจนเสริม เช่น 27-0-0 อัตรา 1 ช้อนโต๊ะต่อน้ำ 10 ลิตร

รดทุกเดือนหรือทุก 2 สัปดาห์ และควรให้ปุ๋ยทางใบซึ่งฉีดพ่นพร้อมกับการให้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชก็ได้ นอกจากนี้แล้วควรให้ปุ๋ยอินทรีย์ด้วย เพื่อรักษาคุณภาพของดิน

โรคและแมลงที่สำคัญ

1. โรคใบจุด เกิดจากเชื้อ *Phyllosticta* sp. และ *Alternaria* sp. พบได้ที่ดอกและใบโดยที่ใบจะเป็นจุดหรือเป็นวงซ้อนกันเป็นสีน้ำตาลอ่อน ถ้าเป็นที่ดอกกลีบดอกจะเป็นจุดซ้อนกันเป็นวงเมื่อเป็นมากกลีบดอกจะไหม้

การป้องกันและกำจัด ควรตัดใบที่เป็นโรคทิ้งและเผาทำลาย และฉีดพ่นด้วยสารเคมีประเภทแมนเนบ ไซเนบ เช่น โลนาโคล ไคเทน เอ็ม 45 และแมนโคเซบ เป็นต้นถ้าฉีดพ่นเพื่อระงับการเกิดโรค ควรใช้คาร์เบนดาร์ซิม ผสมกับสารเคมีประเภทแมนเนบ และไซเนบ

2. โรครากเน่า เกิดจากเชื้อรา *Rhizoctonia* sp. มักเกิดบริเวณโคนต้นระดับดินจะพบเส้นใยสีขาวของเชื้อราเจริญอยู่ ต้นมีอาการเหี่ยวทั้งกอเนื่องจากโคนต้นและรากเน่าเปื่อย

การป้องกันกำจัด ควรฉีดพ่นหรือราดบริเวณโคนต้นที่เริ่มแสดงอาการด้วยสารเคมี เช่น เทอร์ราคลอ เทอราโซล หรือไวตาแวก ถ้าพบต้นที่เป็นโรครากๆ ต้องขุดต้นที่เป็นโรคทิ้งและเผาทำลาย

3. โรครากปม เกิดจากไส้เดือนฝอย *Meloidogyne* sp. อาการเริ่มแรกต้นเยอบีร่าจะแคระแกรน ใบซีดเหลืองบริเวณรากจะบวมโตเป็นแท่งๆ ปลายรากกุดหรือจนทำให้ต้นไม่เจริญเติบโตและให้ดอกที่ไม่สมบูรณ์เมื่อเป็นมากต้นจะเหี่ยวแห้งตาย

การป้องกันกำจัด ควรอบดินก่อนปลูกด้วยเมธิลโบรไมด์ หรือเฮปตาคลอ เพื่อทำลายไข่แมลงในดิน และเมื่อพบต้นที่เป็นโรคต้องถอนต้นออกให้หมดและเผาทำลายทิ้ง และวิธีการป้องกันอีกวิธีซึ่งปลอดภัยไม่มีพิษตกค้าง ก็คือการปลูกพืชหมุนเวียน และการใส่อินทรีย์วัตถุลงดินเพื่อเพิ่มจุลินทรีย์ในดินซึ่งสามารถทำลายไส้เดือนฝอยได้

4. โรคดอกเหี่ยว เกิดจากเชื้อ *Mycoplasma* อาศัยอยู่ตามท่อน้ำท่ออาหาร อาการเริ่มแรกต้นเยอบีร่าจะแคระแกรน ก้านดอกสั้น ดอกมีขนาดเล็ก กลีบดอกมีสีเขียวและมีลักษณะเหมือนใบแตกฝอยแต่ยังคงรูปดอกอยู่

การป้องกันกำจัด ไม่ควรใช้หน่อจากกอที่เป็นโรคมารปลูก และควรฉีดยาป้องกันเพลี้ยปากดูดซึ่งเป็นพาหะนำโรคร้ายโรคนี้ระบาด

5. เพลี้ยไฟ ระบาดมากในฤดูแล้ง โดยดูดกินน้ำเลี้ยงที่ใบและดอก ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ทำให้ใบหงิก งอ กลีบดอกช้ำและมีจุดด่างสีขาว ดอกมีสีซีด รูปทรงดอกจะบิดเบี้ยว

การป้องกันกำจัด ควรฉีดพ่นสารเคมีสัปดาห์ละครั้ง เช่น พอสซ์ ไคกุโรออน และเมซูโรล

6. เพลี้ยอ่อน ดูดกินน้ำเลี้ยงตามกลีบดอกและที่ยอดอ่อน เมื่อถ่ายมูลออกมาเป็นเมือกเหนียวทำให้ดอกมีตำหนิ ถ้าเป็นที่ยอดอ่อนใบจะห่อและบิดงอ

การป้องกันกำจัด ฉีดพ่นด้วย พอสซ์ อัตรา 30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร หรือออกซินอัตรา 20 กรัม/น้ำ 20 ลิตร 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ถ้ามีการระบาดมากควรฉีดพ่นห่างกันประมาณ 3 วัน

7. หนอนผีเสื้อกลางคืน จะวางไข่ในดอก

คุม เมื่อเจริญเป็นตัวหนอนจะกัดกินกลีบดอก
ทำให้คุณภาพดอกเสีย จำหน่ายไม่ได้

การป้องกันกำจัด ฉีดพ่นด้วยสารเคมี
สัปดาห์ละครั้ง เช่น อะไซโตริน แลนเนท เซพวิน 85
โดยพ่นสลับกันไม่ควรใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง
เพราะจะทำให้หนอนดื้อยาได้

8. ไรแดง ทำลายเยื่อปิวราโดยดูดกินน้ำ
เลี้ยงทั้งใบและดอก ทำให้เกิดอาการด่างเป็นจุดๆ
ที่ใบ ด้านหลังใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและหักงอ
ทำให้ดอกชะงักการเจริญเติบโตไม่บาน ถ้าเป็น
กับดอกบานจะทำให้กลีบดอกเหี่ยวแห้ง

การป้องกันกำจัด ทำลายวัชพืชที่เป็น
พืชอาศัยรอบๆ แปลงปลูก และฉีดพ่นด้วยสารเคมี
เช่น ไดโคฟอล 150 ซีซี ผสมกับเซพวิน 85 อัตรา 5
ช้อนโต๊ะ ต่อน้ำ 20 ลิตร

การเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยวควรเก็บเกี่ยวให้อยู่ในระยะที่
เหมาะสม เพราะถ้าเก็บเกี่ยวดอกอ่อนเกินไปก้าน
ดอกจะอ่อนหักได้ง่ายทำให้อายุการปักแจกันไม่ทน
และถ้าเก็บเกี่ยวดอกแก่เกินไป สีดอกจะซีด
ละอองเกสรจะเป็นดอก ส่วนที่เป็นกลีบดอกชั้น
ในจะฟูไม่สวยงาม จึงควรเก็บดอกในระยะที่กลีบ
ดอกชั้นในบาน 1-2 ชั้น โดยใช้วิธีถอนก้านดอก
ขึ้นและโยกเข้าหาตัวจึงกระตุกขึ้นมาก ก้านดอก
จะหลุดให้รับนำมาแช่น้ำทันที